

Arrest

nr. 69 071 van 21 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. VANDOREN en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Nigeriaans staatsburger te zijn van Orhubo origine en afkomstig van Warri (Delta State). U woonde eerst in het dorp Otokutu in Warri en verhuisde nadien op twintigjarige leeftijd met uw familie naar Orhoworu, een woonsite van het staalbedrijf waarvoor uw vader werkte, eveneens in Warri. Eind september 2010 wilde u in het centrum van Warri een taxi nemen naar uw huis. De taxi pikte nog twee passagiers op en ging niet in de gevraagde richting. U protesteerde maar werd bedreigd door uw medepassagiers. U besefte dat dit een ontvoering was. U werd naar Okbagwe Waterside gebracht, buiten Warri. Daar vertelde jongeren u dat ze militanten waren die bomexplosies en ontvoeringen pleegden en dat u getraind zou worden om hetzelfde te doen. U werd samen met andere ontvoerde jongens verzameld aan Waterside waar u gevraagd werd de namen en adressen van u en uw

familieleden op te geven. Vervolgens diende u een eed van gehoorzaamheid af te leggen waarbij men uw vingernagels, haren en bloed verzamelde. Na drie dagen werd u samen met de andere jongeren met politievoertuigen naar een u onbekende locatie in Ghana gebracht, waar u een militanten-opleiding zou krijgen. U kreeg er theoretische lessen over het vernielen van oliepijplijnen. Na twee weken diende u 's nachts samen met enkele andere jongeren een praktijkproef af te leggen. Uw begeleider, een Zimbabwaanse militant, vertelde dat hij ermee wilde stoppen een militant te zijn en zei dat hij jullie wilde helpen. Samen met drie andere jongeren besloten jullie op zijn voorstel in te gaan. Hij bracht jullie naar de haven van Ghana en smokkelde jullie in een container in een vrachtschip, waarin in totaal 25 verstekelingen zaten. Op 5 december 2010 kwam u aan in België waar u de volgende dag asiel aanvraag. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

B. Motivering

De aandacht dient er op gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst terug te kunnen omdat u vreest gedood te worden door de militanten die u ontvoerden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd.15 juni 2011, hierna CGVS p.6). Verder vreest u ook de toorn van de goden, wegens het verbreken van de eed die u aflegde in opdracht van de militanten (CGVS, p.6).

Wat betreft uw vrees voor de militanten kan het volgende worden opgemerkt.

U verklaarde dat u eind september 2010 door militanten werd ontvoerd en naar een trainingskamp werd gebracht om er opgeleid te worden tot militant. Uw verklaringen hierover zijn evenwel niet overtuigend (CGVS, p.3 en p.4).

Zo legt u uiterst vage verklaringen af over de groep en de jongens die samen met u werden getraind. Zo weet u niet tot welke groep de militanten die u ontvoerden behoren en verklaart u dat u ze gewoon 'militanten' noemt (CGVS, p.3). U kende ook geen van de militanten bij de naam, zelfs niet van de leider of van de trainer waarbij u gedurende twee weken theoretische lessen volgde (CGVS, pp.3-4). Het komt weinig doorleefd over dat u niets weet over de groep die u trainde met de bedoeling één van hen te worden.

Daarbij heeft u er geen idee van hoeveel jongens er samen met u aan de Waterside de eed aflegden en met u naar Ghana reisden en kan u evemin zeggen waar deze jongens vandaan kwamen (CGVS, p.4 en p.5). Vervolgens stelde u dat u gedurende twee weken in Ghana bleef en er theorielessen volgde maar u kan geen van de namen van de andere jongeren in uw groep noemen (CGVS, p.5). U verklaarde dat u nooit met iemand sprak omdat jullie niet het recht hadden met elkaar te praten (CGVS, p.5). Het is evenwel weinig waarschijnlijk dat jullie in die gehele periode geen enkele de kans hebben gekregen om met elkaar te praten, al dan niet heimelijk. Bovendien wist u evenmin de namen van de drie jongens die samen met u per boot uit Ghana vluchtten, met wie u nochtans gedurende de ganse vaart een container deelde (CGVS, p.5). Daarbij kan nog worden opgemerkt dat u eerst verklaarde dat deze drie jongens allen van verschillende landen zijn, waardoor men zou verwachten dat u weet tot welke nationaliteit ze behoren (CGVS, p.5). Wanneer u nadien de vraag werd gesteld welke nationaliteit kon u dit echter slechts van één van de jongens zeggen (CGVS, p.5). De vaststelling dat u niet weet hoeveel rekruten er waren en geen enkele persoonlijke informatie kan geven over deze jongens, zelfs niet diegenen met wie u naar België vluchtte, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde ontvoering en training door militanten.

Verder stelt u dat de enige doelstelling van de groep het verdienen van geld is, door middel van ontvoeringen, bomaanslagen en het vandaliseren van pijplijnen (CGVS, p.4). U verklaarde dat de militanten jullie hierbij de voorbeelden gaven van Henry Okah en John Togo, twee militantenleiders die machtig en rijk zijn geworden als militant (CGVS, p.4). Er dient evenwel te worden opgemerkt dat volgens de informatie ter beschikking van het Commissariaat-generaal de militantenbewegingen in de Niger Delta officieel strijden tegen de armoede in de regio en voor een eerlijke verdeling van de olie-inkomsten uit de regio, waarbij ze ondermeer de olie-infrastructuur vernielen en buitenlandse werknemers kidnappen om de regering en de maatschappijen onder druk te zetten (zie landeninformatie). In de kantlijn van deze strijd zijn er volgens deze informatie ook militanten die olie stelen en ontvoeringen plegen voor persoonlijke verrijking (zie landeninformatie). Het is derhalve bevreemdend dat u op geen enkel moment zou gehoord hebben van de oorspronkelijke bestaansredenen van de militantengroepen, met name de strijd die ze sinds 2006 voeren tegen de regering en de oliemaatschappijen (zie landeninformatie).

Verder beschikt het Commissariaat-generaal over informatie dat deze bewegingen in de Niger Delta in het algemeen weinig problemen kennen met het vinden van nieuwe militanten, gezien de grote werkloosheid en frustratie in de Niger Delta en het feit dat deze bewegingen de ontwikkeling van deze regio nastreven (zie landeninformatie). Dit doet bijkomende vragen rijzen bij het beweerde gedwongen

karakter van uw toetreding. Bovendien zei u dat de militanten nieuwe rekruten ontvoerden omdat ze – wegens het illegale karakter van militantengroepen – niet publiekelijk konden aankondigen dat ze nieuwe militanten zochten (CGVS, p.4). Indien dit werkelijk het probleem was, zouden er evenwel andere opties voor de militanten om - op een niet publieke wijze – op zoek te gaan naar bereidwillige kandidaten, bijvoorbeeld door jeugdleiders in te schakelen of jongeren persoonlijk te benaderen. Het is derhalve niet logisch dat de militanten daarop meteen tot het ontvoeren van rekruten zou overgaan, wat toch een riskante operatie is en bovendien geen enkele garantie biedt voor het engagement van deze jongens.

Uit bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat uw verklaringen met betrekking tot uw gedwongen rekrutering door de militanten niet geloofwaardig zijn. Bijgevolg kan u evenmin uw vrees aannemelijk maken door hen gedood te worden wegens uw vlucht uit het trainingskamp.

Wat betreft uw vrees voor de goden kan nog het volgende worden opgemerkt.

U verklaarde dat de militanten u dwongen om een eed af te leggen waarbij u gehoorzaamheid moest zweren aan hun wetten en instructies en u moest zweren hun geheimen niet naar buiten te brengen (CGVS, p.4). Aangezien u de eed verbrak en de goden delen van uw lichaam bezitten vreest u dat u niet aan hen kan ontsnappen zolang u in Nigeria of Afrika bent (CGVS, p.6).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen deze eed diende af te leggen voor de militanten die u ontvoerden (CGVS, p.4). Aangezien uw ontvoering hierboven ongeloofwaardig werd bevonden kan evenmin geloof worden gehecht aan de vrees die u stelt te hebben ten gevolge van het verbreken van de eed. Verder dient te worden opgemerkt dat uw beweringen dat de goden u in heel Afrika kunnen volgen en doden gestoeld zijn op bijgeloof en zodanig niet objectief te toetsen zijn.

Er kan uit hetgeen voorafgaat niet besloten worden dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielrelaas neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. De foto's tonen u, uw ex-vriendin van Belgische nationaliteit en haar zontje. U verklaarde dat u in België een relatie met haar begon en jullie intussen niet langer samen zijn. U stelde dat deze vrouw momenteel zwanger is van u en u graag bij de geboorte aanwezig zou zijn (CGVS, p.2 en p.6). Deze foto's en verklaringen hebben enkel betrekking op uw situatie hier in België en kunnen bijgevolg niet in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van uw asielrelaas.

De door u voorgelegde internetartikels bevatten algemene informatie over de situatie in de Niger Delta en de activiteiten van de militanten. Ze vormen evenwel geen bewijs van de door u aangehaalde persoonlijke problemen met de militanten. U legde verder geen documenten voor om uw identiteit of uw reisweg te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van het artikel 1, A, (2) van de het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Hij haalt de definitie van vluchteling aan en verwijst naar het UNHCR handboek inzake de bewijslast in asielaanvragen. Hij meent dat hij aan de gestelde voorwaarden voldoet.

Verzoeker verklaart, waar hij geen namen kan noemen van jongeren die samen met hem in het opleidingskamp verbleven, dat zij een spreekverbod hadden en gekenmerkt werden door een nummer.

Waar hem verweten wordt dat hij de namen niet kan noemen van de drie jongens die met hem uit Ghana vluchtten, stelt hij dat zij geen gesprekken voerden, hij de reis voor het merendeel huilend heeft afgelegd en dat hij niet wist of de andere jongens te vertrouwen waren.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met

algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit, hetgeen een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid.

Inzake zijn voorgehouden reisweg is het niet aannemelijk dat hij geen melding kan maken van de namen van personen met wie hij reisde, van de persoon die op het schip die hem voedsel bezorgde en van de persoon die hem aan boord hielp (administratief dossier, stuk 4, p.3). Verzoekers verweer dat ze tijdens de bootreis niet met elkaar spraken en dat hij het merendeel van de tijd hilde, is niet plausibel.

Verzoekers verklaringen dat hij (i) de naam van groep 'militanten' niet kent die hem ontvoerde en voor wie hij opdrachten zou moeten uitoefenen (*ibid.*, p.3) (ii) in een konvooi geblindeerde wagens naar Ghana gevoerd werd met een 25-tal jongeren om aldaar een opleiding (theoretisch en praktisch) te volgen over het vandaliseren van pijplijnen en kidnapping, en dit bovendien zonder ook maar één van de namen te kennen van zijn medelotgenoten (*ibid.*, p.5), zijn niet aannemelijk. Voormelde vaststellingen, samen gelezen met de niet-betwiste motivering inzake de wijze van het rekruteren van militanten in de Niger Delta, ondermijnen op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. Verzoeker beroept zich in een tweede middelonderdeel op de schending van artikel 48/4. Hij betoogt dat hij vreest gedood te worden door de militantengroep en dat hij de bescherming van de autoriteiten van zijn land van nationaliteit niet kan inroepen.

3.2. Verzoeker beroept zich voor de subsidiaire beschermingsstatus op geen ander elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS